

Arrest

nr. 302 206 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. KLAPWIJK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 30 juli 1996 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 6 augustus 1999 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Bij arrest met nummer VB/99-0771 van 23 november 1999 bevestigt de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen deze beslissing.

1.2. Verzoeker blijft in België en verkrijgt een verblijfsvergunning. Volgens zijn verklaringen verlaat hij België op 15 oktober 2021 en reist hij naar Ghana omwille van vakantieredenen. Omdat hij bij de gemeente niet heeft aangegeven dat hij België voor meer dan drie maanden zou verlaten, hoewel hij er zijn hoofdbelangen behoudt, wordt hij op 24 november 2022 afgevoerd van ambtswege en wordt zijn verblijfskaart op 5 december 2023 geannuleerd.

1.3. Op 27 november 2023 wordt verzoeker door de grensinspectie op de luchthaven van Zaventem tegengehouden omdat hij België opnieuw tracht binnen te komen zonder aan de voorwaarden van de artikelen 2 en 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) te voldoen. Diezelfde dag wordt beslist tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het Caricole-transitcentrum te Steenokkerzeel. Op 18 december 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Na dit verzoek op 11 januari 2024 ontvankelijk te hebben verklaard, neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 29 januari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag per drager aan verzoeker wordt betekend en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Haussa-etnie. U bent geboren op 1 februari 1965 in Malaka, Sudan.

U dient een eerste verzoek om internationale bescherming in op 31 juli 1996 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). U verklaart in het kader van dit verzoek te beschikken over de Sudanese nationaliteit. In oktober 1994 vallen militairen uw huis en winkel binnen waar ze bijbels en andere godsdienstige boeken vinden. U wordt gearresteerd en anderhalve maand gevangen gehouden. U verhuist naar Attabara, waar u opnieuw een eigen zaak sticht. U wordt in februari 1996 door militairen aangehouden omdat u gewerkt zou hebben op een Ramadanrustdag. U wordt naar de gevangenis in Khartoem gebracht. Na bijna 5 maanden wordt u overgeplaatst naar een geheime gevangenis. U weet tijdens het transport te ontsnappen. U verlaat Sudan midden 1996 en gaat naar Egypte. In Egypte gaat u aan boord van een schip dat u naar België brengt. U komt op 30 juli 1996 aan in België.

Op 31 juli 1996 verklaart de DVZ uw verzoek ontvankelijk. Het CGVS neemt op 6 augustus 1999 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. U dient tegen deze beslissing een verzoekschrift in op 23 augustus 1999 bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (verder VBV). De VBV volgt de beslissing van het CGVS op 23 november 1999 in haar arrest (arrestnr. VB/99-0771).

U blijft in België wonen en verkrijgt een verblijfsvergunning. U verlaat België op 15 oktober 2021 en reist naar Ghana omwille van vakantieredenen. U bent van plan om naar België terug te keren na een maand, maar omwille van hoge bloeddruk raadt een dokter af om te reizen. U heeft geen aangifte gedaan bij de gemeente dat u België voor meer dan 3 maanden zou verlaten, hoewel uw hoofdbelangen wel in België blijven. U werd op 24 november 2022 afgevoerd van ambtswege en uw verblijfsvergunning werd geannuleerd op 5 december 2022.

Op 27 november 2023 verlaat u Ghana en reist u naar België. U bent niet langer in het bezit van een geldige verblijfstitel en wordt op de luchthaven tegengehouden. U dient op 18 december 2023 een verzoek tot internationale bescherming in. U verklaart te beschikken over de Ghanese nationaliteit. Het CGVS verklaart uw verzoek ontvankelijk op 11 januari 2024.

Tijdens het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u sinds 2021 in Kumasi woont. U verhuurt kamers in de familiewoning aan studenten. In augustus 2023 organiseert een studente een verjaardagsfeestje. Tijdens dit feestje beschuldigt een vrouw een andere vrouw ervan haar vriendin, een getrouwde vrouw, afgesnoept te hebben. Het komt tot een ruzie tussen beide vrouwen. U en andere personen in de omgeving gaan kijken wat het kabaal te betekenen heeft en ontdekken dat het gaat om twee lesbische vrouwen die ruzie maken. U tracht hen uit elkaar te halen. In Ghana worden homoseksuelen en andere seksuele minderheden niet aanvaard. Mensen uit de buurt willen de meisjes aanvallen, maar u komt tussenbeide. U wordt ervan verdacht een ongewenste Europese cultuur naar Ghana te brengen. Wanneer een menigte in oktober 2023 ermee dreigt uw woning in brand te steken, besluit u de familiewoning te verlaten. U duikt onder bij enkele vrienden en kennissen vooraleer u Ghana verlaat. U heeft geen hulp gezocht bij de Ghanese politie en heeft er niet over nagedacht om zich elders in Ghana te vestigen omdat u daar niemand kent en u lang in België gewoond heeft.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u een volgend verzoek om internationale bescherming dat ontvankelijk werd verklaard, hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u ervan beschuldigd wordt een ongewenst aspect van de Westerse cultuur naar Ghana te brengen omdat uw familiewoning verhuurd wordt aan lesbische studenten (notities CGVS, p. 9 + p. 14-15). Dit raakte bekend toen twee vrouwen ruzie maakten. De ene vrouw beschuldigt de andere vrouw ervan haar vriendin, een getrouwde vrouw, afgesnoept te hebben. Aangaande uw verklaringen kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Uw verklaringen voor het CGVS komen op een aantal belangrijke punten echter niet overeen met uw verklaringen voor de DVZ. U verklaart voor de DVZ dat de betreffende meisjes werden aangevallen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4), maar u zwijgt over uw eigen aanwezigheid op het moment van deze eerste aanval tijdens het bewuste feestje. Later confronteerde de echtgenoot van de getrouwde vrouw u thuis met het feit dat u het huis niet mocht verhuren aan deze meisjes (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt eveneens dat jullie de politie gebeld hebben toen jullie later door een menigte aangevallen werden, maar dat de politie niet wilde komen. U sloeg toen op de vlucht. Verder blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat u 2 jaar op de vlucht was omdat u niet meer terug naar uw huis kon gaan. U dook o.m. onder bij uw schoonmoeder die “vorige maand” – in november 2023 – overleden is. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt echter dat u de getrouwde vrouw en haar echtgenoot helemaal niet kent (notities CGVS, p. 16-17) en dat u de echtgenoot zelfs nooit ontmoet heeft. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in de familiewoning (of toch alleszins heel dichtbij) was toen de meisjes ruzie aan het maken waren, want u hoorde hen ruzie maken (notities CGVS, p. 16) en dat u de meisjes en de menigte uit elkaar hield toen deze hen wou aanvallen. Verder blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u, noch iemand anders, de politie geroepen heeft. Verder heeft u de familiewoning verlaten in oktober 2023 (notities CGVS, p. 8), terwijl u Ghana verlaten heeft op 26 november 2023 (zie stempels in uw paspoort, beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is aldus onmogelijk dat u gedurende 2 jaar ondergedoken leefde. Geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ dat u 2 jaar op de vlucht was, verklaart u dat niet gezegd te hebben omdat ze geen details gevraagd hebben (notities CGVS, p. 18). U heeft echter geen idee waarom de DVZ dit dan wel noteerde. Verder blijkt nog dat, hoewel u wel bij O(...), de vader van uw verloofde, onderdook (notities CGVS, p. 10), de moeder van uw verloofde reeds in juni 2023 overleden was (notities CGVS, p. 7) en u dus onmogelijk bij haar heeft kunnen onderduiken na oktober 2023. Uw verklaringen voor het CGVS stroken niet met uw verklaringen voor de DVZ. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan.

Verder stemt het tot denken dat de gemeenschap u, hoewel u er reeds in augustus 2023 van beschuldigd wordt een ongewenste Europese cultuur naar Ghana te brengen (notities CGVS, p. 9 + p. 14-15), blijkbaar met rust laat tot oktober 2023, wanneer u de familiewoning moet ontvluchten omdat een menigte ermee dreigt de woning in brand te steken (notities CGVS, p. 8-9).

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u ervan beschuldigd werd een ongewenst aspect van de Europese cultuur naar Ghana te brengen.

Bovendien is het uitermate opvallend dat u, wanneer gevraagd wordt naar de redenen dat u zich niet elders in Ghana zou kunnen vestigen, verklaart dat dit wel zou kunnen als u daar een woning, een job, of kennissen of familie heeft (notities CGVS, p. 19). Verder verwijst u naar uw langdurige verblijf in België als reden dat u zich niet elders in Ghana kan vestigen. Uit uw eigen verklaringen voor het CGVS blijkt aldus niet dat de (beweerde) problemen om welke u Kumasi verlaten heeft een reden zijn om u niet ergens anders in Ghana te vestigen. Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde redenen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Het lijkt erop dat u zich, indien uw verklaringen aangaande uw problemen in Kumasi desondanks toch berusten op feitelijke gebeurtenissen, elders in Ghana kan vestigen.

Aangaande uw medische problematiek, nl. hoge bloeddruk, wordt opgemerkt dat u verklaart dat de medicatie in België beter is (notities CGVS, p. 19). U haalt verder geen vrees aan met betrekking tot uw gezondheidssituatie. Aangezien u geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aantoot met betrekking tot uw medische aandoening, kan verder worden verwezen naar de geëigende procedure voor het beoordelen van uw nood aan verzorging in België zijnde de procedure 9ter tot medische regularisatie.

Verder wordt nog opgemerkt dat uit beschikbare informatie blijkt dat één van uw kinderen, nl. H(...) M(...), geboren op 19 augustus 2006, de Belgische nationaliteit heeft (Grensverslag van de Federale politie, dd. 27/11/2023, p. 2). Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie. In casu heeft één van uw kinderen de Belgische nationaliteit. U dient dan ook voor een gezinshereniging met een Belgische onderdaan de hiervoor in de Vreemdelingenwet voorziene procedure aan te wenden.

U legt geen documenten neer in het kader van huidig verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat u de ouder bent van een minderjarig kind (H(...) M(...), geboren op 19 augustus 2006) met de Belgische nationaliteit."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

*2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel stelt verzoeker dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing op artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet baseert om het verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure te behandelen, doch de toepassing hiervan niet motiveert. Volgens verzoeker wordt er dus geen argument aangebracht waarom *in casu* het verzoek om internationale bescherming diende te worden behandeld volgens de versnelde procedure en dient de bestreden beslissing daarom te worden vernietigd.*

2.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker onderbouwt zijn tweede middel als volgt:

"Doordat, verzoeker meent dat verwerende partij ten onrechte stelt dat er geen gunstig gevolg kan worden gegeven aan zijn verzoek tot internationale bescherming artikel 48/3 om reden er geen geloof van kan worden aan de verklaringen van verzoeker omtrent zijn vrees om terug te keren naar Ghana.

Dat verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat de op bepaalde punten de verklaringen die verzoeker aflegde tijdens zijn persoonlijk onderhoud tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen die hij aflegde op tijdens zijn onderhoud bij Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat verzoeker pas heden inzage heeft kunnen krijgen van het administratief dossier en dat hij dus pas heden kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van zijn eerste verhoor bij verwerende partij.

Dat gelet op de zeer korte wettelijke beroepstermijn verzoeker zich mogelijks genoodzaakt zal zien om met betrekking tot zijn asielbetoog en de opgeworpen vermeende tegenstrijdigheden één en ander nader toe lichten middels de neerlegging van een aanvullende nota.

Dat verzoeker nooit in het bezit werd gesteld het verslag waarin zijn verklaringen van zijn eerste onderhoud werden opgenomen.

Dat mogelijks verzoeker in staat was geweest de door verwerende partij in de betreden beslissing opgeworpen zogenaamde of ogenschijnlijke tegenstrijdigheden te verklaren en nader uit te leggen als de behandeling van zijn aanvraag tot internationale bescherming niet was verlopen via de versnelde procedure, maar wel volgens de normale procedure zoals in casu het geval had moeten zijn namelijk verzoeker in het bezit stellen van de nota's van zijn persoonlijk onderhoud minstens drie dagen voordat de thans bestreden beslissing werd genomen en aan verzoeker voor kennisname werd betekend.

Dat door zonder enige motivering de versnelde procedure toe te passen verwerende partij de rechten van de verdediging heeft ingeperkt zodat de bestreden niet op rechtmatige wijze is tot stand kunnen komen.

Dat de bestreden beslissing derhalve dient te worden nietig verklaard en de zaak dient te worden teruggestuurd naar verwerende partij voor verder onderzoek."

2.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.2.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk maakt dat hij ervan beschuldigd werd een ongewenst aspect van de Europese cultuur naar Ghana te brengen, omdat (B) het erop lijkt dat hij zich, indien zijn verklaringen aangaande zijn problemen in Kumasi desondanks toch berusten op feitelijke gebeurtenissen, elders in Ghana kan vestigen, omdat (C) hij verder geen vrees aanhaalt met betrekking tot zijn gezondheidssituatie, en omdat (D) uit beschikbare informatie blijkt dat één van zijn kinderen, namelijk H. M., de Belgische nationaliteit heeft en het hem vrij staat gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van zijn gezinssituatie. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat verzoeker de

motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.2.3. Betreffende de toepassing van de versnelde procedure overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in zijn eerste middel van oordeel is dat de commissaris-generaal heeft nagelaten in de bestreden beslissing te motiveren waarom zijn verzoek om internationale bescherming volgens de versnelde procedure is behandeld in toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing kan immers het volgende worden gelezen:

“Het feit dat u een volgend verzoek om internationale bescherming dat ontvankelijk werd verklaard, hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Aldus blijkt dat de toepassing van de versnelde procedure *in casu* gesteund is op artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, f) van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure kan behandelen indien *“de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend dat ontvankelijk werd verklaard overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid”*.

Verzoeker toont niet aan, en uit de elementen van het dossier kan evenmin blijken, dat *in casu* geen correcte toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet.

Bovendien toont verzoeker niet aan, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende elementen, dat hij belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omwille van de toepassing van de versnelde procedure.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State beschikt een verzoeker over het rechtens vereiste belang bij een beroep tot nietigverklaring indien hij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook (RvS 12 september 2016, nr. 235.719).

Te dezen wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek om internationale bescherming ten gronde heeft beoordeeld.

In de parlementaire voorbereidingen wordt inzake de versnelde procedure het volgende gesteld:

“Als de Commissaris-generaal een beschermingsaanvraag volgens een versnelde procedure behandelt, wordt deze aanvraag binnen redelijke verkorte termijnen behandeld, zonder af te wijken van de grondbeginselen en de fundamentele garanties betreffende het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming in het algemeen.” (Parl.St. Kamer 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 111)

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers verzoek om internationale bescherming *in casu* volgens een versnelde procedure heeft behandeld, met inachtneming van de fundamentele waarborgen van verzoeken om internationale bescherming in het algemeen. Overeenkomstig artikel 49/3, tweede lid van de Vreemdelingenwet en gelet op de bestreden beslissing heeft de commissaris-generaal eerst onderzocht of verzoeker erkend kon worden als vluchteling en vervolgens of subsidiaire bescherming kon worden toegekend. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) organiseerde op 24 januari 2024 een persoonlijk onderhoud in het Engels via videoconferentie, waarbij verzoekers advocaat aanwezig was. Verzoeker werd tijdens dit persoonlijk onderhoud de mogelijkheid geboden om de redenen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst uitgebreid toe te lichten.

De toepassing van de versnelde procedure leidt ertoe dat het verzoek om internationale bescherming versneld – binnen redelijke verkorte termijnen – wordt behandeld, doch heeft geen invloed op de (inhoudelijke) beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Verzoeker toont niet aan dat de toepassing van de versnelde procedure een substantieel (negatief) gevolg heeft gehad op het verdere verloop van de procedure en de uiteindelijke beslissing.

Verzoeker hekelt in zijn tweede middel dat hij *“mogelijks (...) in staat was geweest de door verwerende partij in de betreden beslissing opgeworpen zogenaamde of ogenschijnlijke tegenstrijdigheden te verklaren en nader uit te leggen als de behandeling van zijn aanvraag tot internationale bescherming niet was verlopen via de versnelde procedure, maar wel volgens de normale procedure zoals in casu het geval had moeten zijn namelijk verzoeker in het bezit stellen van de nota’s van zijn persoonlijk onderhoud minstens drie dagen voordat de thans bestreden beslissing werd genomen en aan verzoeker voor kennisname werd betekend.”*.

Vooreerst dient opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud tijdens de versnelde procedure inhoudelijk niet verschilt van het persoonlijk onderhoud tijdens de gewone procedure. Verzoeker werd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud van 24 januari 2024. Hij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud in de mogelijkheid gesteld om zijn vluchtmotieven uitgebreid toe te lichten.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en het schrijven van het CGVS van 30 januari 2024 *“Betreft: kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet”* blijkt dat verzoekers advocaat na afloop van het persoonlijk onderhoud een kopie van de notities daarvan heeft aangevraagd (administratief dossier, stuk 6, ‘Bijkomende informatie (deel CGVS)’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20 en schrijven van 30 januari 2024). Verzoeker werd er in dit schrijven terecht op gewezen dat deze kopie overeenkomstig artikel 57/5quater, § 4 van de Vreemdelingenwet op hetzelfde moment kan betekend worden als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming wanneer de artikelen 57/6/1, § 1 of 57/6/4 van de Vreemdelingenwet worden toegepast. De opgevraagde kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd *in casu* op hetzelfde moment betekend als de bestreden beslissing.

Hoe dan ook dient opgemerkt dat verzoeker in het kader van onderhavig beroep alsnog de mogelijkheid heeft gehad om zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, alsook dat deze opmerkingen zouden worden onderzocht in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Verzoeker toont niet *in concreto* aan welke nadelige gevolgen deze handelswijze voor hem zou hebben gehad of op welke wijze deze handelswijze van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. Aan de bestreden beslissing kleeft bijgevolg geen onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld. Gezien verzoeker bij machte was om in onderhavig verzoekschrift zijn opmerkingen over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud kenbaar te maken, dient opgemerkt dat zijn rechten van verdediging omwille hiervan geenszins geschonden zijn.

Daarnaast wijst verzoeker in het verzoekschrift op *“de zeer korte wettelijke beroepstermijn”*.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoeker bij de *“kennisgeving van beslissing”* van 30 januari 2024 op de hoogte werd gebracht van het volgende:

“Het verzoekschrift moet worden ingediend binnen 10 dagen na kennisgeving van de beslissing indien u zich op het ogenblik van de kennisgeving bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of indien u ter beschikking bent gesteld van de regering (artikel 39/57 §1, lid 2, 1° van de Vreemdelingenwet).”

In casu is de beroepstermijn van tien dagen van toepassing aangezien verzoeker zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in het gesloten centrum bevond.

Uit de uiteenzetting van het tweede middel blijkt dat verzoeker inzage heeft kunnen nemen van het administratief dossier voorafgaand aan de indiening van zijn verzoekschrift. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de korte beroepstermijn een nadelige invloed heeft gehad op de ontwikkeling van zijn argumenten in het verzoekschrift, dan wel hem verhinderd heeft om zijn verdediging en verweer te organiseren. Bijkomend kan worden opgemerkt dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet toelaat dat de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen. Verzoeker blijkt van deze mogelijkheid op de hoogte te zijn nu hij in zijn tweede middel aangeeft dat hij *“zich mogelijks genoodzaakt zal zien om met betrekking tot zijn asielbetoog en de opgeworpen vermeende tegenstrijdigheden één en ander nader toe lichten middels de neerlegging van een aanvullende nota.”*

2.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart in het kader van huidig volgend verzoek om internationale bescherming dat hij na zijn terugkeer naar zijn land van herkomst, Ghana, aldaar problemen kende omdat hij zijn familiewoning zou hebben verhuurd aan lesbische studenten. De gemeenschap zou dit in augustus 2023 te weten gekomen zijn toen twee vrouwen ruzie maakten omwille van een derde vrouw, waarna verzoeker ervan zou zijn beschuldigd een ongewenst aspect van de westerse cultuur naar Ghana te hebben gebracht. Verzoeker zou in oktober 2023 zijn familiewoning verlaten hebben, toen een menigte ermee zou hebben gedreigd die in brand te steken, en vervolgens enige tijd ondergedoken hebben geleefd alvorens Ghana op 27 november 2023 te verlaten.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas en vrees.

De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing dienaangaande op goede gronden als volgt:

“Uw verklaringen voor het CGVS komen op een aantal belangrijke punten echter niet overeen met uw verklaringen voor de DVZ. U verklaart voor de DVZ dat de betreffende meisjes werden aangevallen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4), maar u zwijgt over uw eigen aanwezigheid op het moment van deze eerste aanval tijdens het bewuste feestje. Later confronteerde de echtgenoot van de getrouwde vrouw u thuis met het feit dat u het huis niet mocht verhuren aan deze meisjes (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt eveneens dat jullie de politie gebeld hebben toen jullie later door een menigte aangevallen werden, maar dat de politie niet wilde komen. U sloeg toen op de vlucht. Verder blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat u 2 jaar op de vlucht was omdat u niet meer terug naar uw huis kon gaan. U dook o.m. onder bij uw schoonmoeder die “vorige maand” – in november 2023 – overleden is. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt echter dat u de getrouwde vrouw en haar echtgenoot helemaal niet kent (notities CGVS, p. 16-17) en dat u de echtgenoot zelfs nooit ontmoet heeft. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in de familiewoning (of toch alleszins heel dichtbij) was toen de meisjes ruzie aan het maken waren, want u hoorde hen ruzie maken (notities CGVS, p. 16) en dat u de meisjes en de menigte uit elkaar hield toen deze hen wou aanvallen. Verder blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u, noch iemand anders, de politie geroepen heeft. Verder heeft u de familiewoning verlaten in oktober 2023 (notities CGVS, p. 8), terwijl u Ghana verlaten heeft op 26 november 2023 (zie stempels in uw paspoort, beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is aldus onmogelijk dat u gedurende 2 jaar ondergedoken leefde. Geconfronteerd met uw verklaringen voor de DVZ dat u 2 jaar op de vlucht was, verklaart u dat niet gezegd te hebben omdat ze geen details gevraagd hebben (notities CGVS, p. 18). U heeft echter geen idee waarom de DVZ dit dan wel noteerde. Verder blijkt nog dat, hoewel u wel bij O(...), de vader van uw verloofde, onderdook (notities CGVS, p. 10), de moeder van uw verloofde reeds in juni 2023 overleden was (notities CGVS, p. 7) en u dus onmogelijk bij haar heeft kunnen onderduiken na oktober 2023. Uw verklaringen voor het CGVS stroken niet met uw verklaringen voor de DVZ. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan.

Verder stemt het tot denken dat de gemeenschap u, hoewel u er reeds in augustus 2023 van beschuldigd wordt een ongewenste Europese cultuur naar Ghana te brengen (notities CGVS, p. 9 + p. 14-15), blijkbaar met rust laat tot oktober 2023, wanneer u de familiewoning moet ontvluchten omdat een menigte ermee dreigt de woning in brand te steken (notities CGVS, p. 8-9).

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u ervan beschuldigd werd een ongewenst aspect van de Europese cultuur naar Ghana te brengen.

Bovendien is het uitermate opvallend dat u, wanneer gevraagd wordt naar de redenen dat u zich niet elders in Ghana zou kunnen vestigen, verklaart dat dit wel zou kunnen als u daar een woning, een job, of kennissen of familie heeft (notities CGVS, p. 19). Verder verwijst u naar uw langdurige verblijf in België als reden dat u zich niet elders in Ghana kan vestigen. Uit uw eigen verklaringen voor het CGVS blijkt aldus niet dat de (beweerde) problemen om welke u Kumasi verlaten heeft een reden zijn om u niet ergens anders in Ghana te vestigen. Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde redenen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Het lijkt erop dat u zich, indien uw verklaringen aangaande uw problemen in Kumasi desondanks toch berusten op feitelijke gebeurtenissen, elders in Ghana kan vestigen.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal huidig volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen enkele poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan hem toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich in zijn verzoekschrift in wezen te beperken tot het herhalen van zijn nood aan internationale bescherming en verder zonder meer aan te kondigen dat hij met betrekking tot de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd op het CGVS respectievelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken mogelijks een en ander nader zal toelichten middels neerlegging van een aanvullende nota, blijft verzoeker daartoe schromelijk in gebreke.

De commissaris-generaal dient voorts te worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing nog het volgende opmerkt:

“Aangaande uw medische problematiek, nl. hoge bloeddruk, wordt opgemerkt dat u verklaart dat de medicatie in België beter is (notities CGVS, p. 19). U haalt verder geen vrees aan met betrekking tot uw gezondheidssituatie. Aangezien u geen vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aantoonst met betrekking tot uw medische aandoening, kan verder worden verwezen naar de geëigende procedure voor het beoordelen van uw nood aan verzorging in België zijnde de procedure 9ter tot medische regularisatie.

Verder wordt nog opgemerkt dat uit beschikbare informatie blijkt dat één van uw kinderen, nl. H(...) M(...), geboren op 19 augustus 2006, de Belgische nationaliteit heeft (Grensverslag van de Federale politie, dd. 27/11/2023, p. 2). Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie. In casu heeft één van uw kinderen de Belgische nationaliteit. U dient dan ook voor een gezinshereniging met een Belgische onderdaan de hiervoor in de Vreemdelingenwet voorziene procedure aan te wenden.”

Tot slot merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoeker geen documenten heeft neergelegd in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas en vrees, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

2.2.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

2.2.5.3. Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.5.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ghana een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Waar verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT